U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **předseda Obvodního soudu pro Prahu 1,** se sídlem Ovocný trh 587, Praha, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 3. 8. 2017, č. j. 8 A 127/2017 – 15,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 9. 2017 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému usnesení Městského soudu v Praze, jímž byla odmítnuta jeho žaloba v řízení na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu. Stěžovatel v kasační stížnosti rovněž požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů.

[2] Uvedené návrhy Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 13. 9. 2017, č. j. 3 As 260/2017 – 27, zamítl, neboť dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost zjevně nemůže být úspěšná; soud zároveň stěžovatele vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě jednoho týdne od doručení usnesení. Součástí usnesení bylo též řádné poučení o následcích, které nastoupí, nebude-li výzvám vyhověno.

[3] Usnesení bylo stěžovateli doručeno vložením do jeho domovní schránky dne 18. 9. 2017 (viz doručenka připojená k usnesení). Lhůta jednoho týdne určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet dne 19. 9. 2017 a uplynula dne 25. 9. 2017 [srov. pravidla o počítání lhůt obsažená v § 40 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Stěžovatel nicméně soudní poplatek do dnešního dne nezaplatil.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., „[s]*oud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*“

[5] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[n]*ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*“

[6] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě, že tak neučiní. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[7] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že nenechal bez povšimnutí podání doručené soudu dne 3. 10. 2017, v němž stěžovatel kromě označování soudců řadou vulgárních výrazů opětovně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce. Zdejší soud nicméně neshledal důvod o opakované žádosti rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku (resp. o ustanovení zástupce) v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, a nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17). Stěžovatel nicméně v předmětném podání neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly nové posouzení.

[8] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 4. října 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu